

แผนความปลอดภัย ในโรงเรียนบ้านคลองแรด

ประจำปี
2568

คำนำ

แผนความปลอดภัยในโรงเรียนบ้านคลองแรด จัดทำขึ้นเพื่อให้โรงเรียน ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเมื่อเผชิญเหตุความไม่ปลอดภัย ต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ระหว่างที่จัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕ ข้อ ๑. การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย ๑.๑ เร่งสร้างสถานศึกษาปลอดภัยเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคมและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่และภัยอื่นๆ

โรงเรียนบ้านคลองแรดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนความปลอดภัยในโรงเรียนบ้านคลองแรด เล่มนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนบ้านคลองแรดได้เป็นอย่างดี

โรงเรียนบ้านคลองแรด

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ องค์ความรู้ด้านความปลอดภัย	๓
ส่วนที่ ๓ การเสริมสร้างความปลอดภัยในโรงเรียน	๑๕
ส่วนที่ ๔ การติดต่อสื่อสาร	๓๕
ส่วนที่ ๕ การกำกับ ติดตาม ประเมินผล	๓๗

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑. ความสำคัญในการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา

ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีวัตถุประสงค์หลัก ในการเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของคนทุกช่วงวัย จากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ อาทิ อาชญากรรมและความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ และภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) จึงได้ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีของโลกยุคศตวรรษที่ ๒๑ เป็นพลวัตที่ก่อให้เกิดความท้าทายในด้านการเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) ประเทศเข้าสู่ สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์เป็นผลให้เกิดการเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทั้งยังเกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่กระทบต่อประชาชนและประเทศชาติมีความซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น ซึ่งภัยในแต่ละด้านล้วนมีส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศกอปรกับนโยบาย Quick Win ๗ วาระ เร่งด่วน ข้อที่ ๑ ความปลอดภัยของผู้เรียน กระทรวงศึกษาธิการมองเห็นภัยที่เกิดขึ้นแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่เกิดขึ้นซ้ำและส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจในหลายปีที่ผ่านมา เช่น ภัยจากการคุกคามทางเพศ ภัยจากการกลั่นแกล้งรังแก (Bully) รวมถึงภัยที่เกิดจากโรคอุบัติใหม่ ได้แก่ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID - ๑๙) เป็นผลให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และสวัสดิภาพชีวิตของนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษานโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งมั่นในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็น “การศึกษาขั้นพื้นฐานวิถีใหม่ วิถีคุณภาพ” มุ่งเน้นความปลอดภัยในสถานศึกษา ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาระบบและกลไกในการดูแล ความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา จากภัยพิบัติและภัยคุกคามทุกรูปแบบ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี สามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำส่งเสริมความปลอดภัยสร้างความมั่นใจให้สังคม เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาสังกัด กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อในการป้องกัน ดูแล ช่วยเหลือหรือเยียวยา และแก้ไขปัญหาที่มีความเป็นเอกภาพ มีข้อมูลสารสนเทศที่เป็นระบบ สามารถแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างยั่งยืนด้วยการบริหารจัดการตาม มาตรการ ๓ ป ได้แก่ ป้องกัน ปูกลด และปราบปราม ให้เกิดความปลอดภัยให้มากที่สุด และไม่ให้เกิดเหตุการณ์ นั้นซ้ำอีก เพื่อสร้างความมั่นใจ และความเชื่อมั่นแก่นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป ในการที่จะได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ และเกิดความปลอดภัยอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้แนวทาง การปฏิบัติสอดคล้องและเป็นระบบ โรงเรียนบ้านลำทับ จึงได้จัดทำแผนการดำเนินงานความปลอดภัย สถานศึกษาขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความปลอดภัยแก่นักเรียนเป็นสำคัญ เพราะความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพและการเรียนรู้ของผู้เรียน

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา

๒.๒ เพื่อสร้างความเข้มแข็งการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา

๒.๓ เพื่อดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

๒.๔ เพื่อรายงานการดำเนินการด้านความปลอดภัยต่อหน่วยงานต้นสังกัด

๓. เป้าหมาย

๓.๑ โรงเรียนมีแผนความปลอดภัยตามบริบทของโรงเรียน

๓.๒ โรงเรียนมีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ ในการเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษา เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๓.๓ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับความคุ้มครองดูแลให้มีความปลอดภัย

๓.๔ โรงเรียนกับหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยสถานศึกษา

๔. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๔.๑ โรงเรียนมีแผนความปลอดภัยตามบริบทของโรงเรียน

๔.๒ โรงเรียนมีนวัตกรรมด้านความปลอดภัยที่เป็นเลิศ ในการเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษา เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔.๓ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับความคุ้มครองดูแลให้มีความปลอดภัย

๔.๔ โรงเรียนกับหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยสถานศึกษา

ส่วนที่ ๒

องค์ความรู้ด้านความปลอดภัย

การสร้างความปลอดภัยให้นักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะความปลอดภัยเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน การพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ขึ้นอยู่กับความสุขและการมีชีวิตที่ปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สามารถป้องกันหรือได้รับการป้องกัน ตนเองจากปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้มีความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึก และเจตคติที่ดี และมีทักษะในการป้องกันภัย สามารถหรือได้รับการแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือ เยียวยา ฟื้นฟู และดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย ดังนั้นจึงเป็นภารกิจสำคัญที่โรงเรียนจะต้องมีแผนการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัยเกิดขึ้น ดังนั้นความปลอดภัยเป็นเรื่องสำคัญอันดับแรกที่สถานศึกษาจะต้องสร้างให้เกิดขึ้น เพื่อที่จะเป็นสถานที่ ในการสร้างคุณภาพของเยาวชนที่จะเติบโตเป็นพลเมืองสำคัญของชาติ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มองเห็นภัยที่เกิดแก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจ ของนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในช่วงเปิดการเรียนการสอน จึงขอให้สถานศึกษาเตรียม ความพร้อมในการเปิดภาคเรียน โดยให้สอดคล้องกับนโยบายด้านความปลอดภัย แผนการจัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ ดังนี้

๑. ด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงสวัสดิภาพของนักเรียนตั้งแต่เดินทาง เข้าสู่ ประตูรั้วโรงเรียนจนออกจากโรงเรียนถึงบ้าน ดังนี้

๑.๑ การเดินทางมาเรียนของนักเรียน

- การดูแลนักเรียน มีการจัดครูเวรดูแลหน้าประตูโรงเรียนช่วงเช้าและเย็น
- การควบคุมดูแล การใช้รถโรงเรียนที่ปลอดภัย
- การควบคุมดูแล การใช้รถบนท้องถนนและพาหนะในการมาเรียนของนักเรียน
- จัดบริเวณที่จอดรถให้มีความปลอดภัยต่อนักเรียน
- กำหนดพื้นที่จอดรถและจุดรับ-ส่งนักเรียนให้มีความปลอดภัย
- จัดครูดูแลทางข้ามม้าลายหน้าโรงเรียน

๑.๒ การจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนปลอดภัย

- เข้มงวดกวดขันให้สถานศึกษาเป็นพื้นที่ “ปลอดภัยยาเสพติด/สารเสพติดทุกชนิด” รวมทั้งสมุนไพรควบคุม (กัญชา) รวมทั้งปลอดอาวุธทุกชนิด
- ประตูโรงเรียน รั้วโรงเรียน มีความแข็งแรงไม่ชำรุด
- การสำรวจและซ่อมบำรุงระบบป้องกัน ระบบแจ้งเตือน ระบบอาณัติสัญญาณเตือนภัย ให้สามารถพร้อมใช้งาน อาทิ สัญญาณเสียงเตือนภัย ทางหนีไฟหรือประตูหนีไฟสัญญาณเตือนอัคคีภัย เครื่องตรวจจับควันไฟ เครื่องตรวจจับความร้อน ระบบไฟสำรอง ระบบป้องกันไฟฟ้ารั่ว ระบบสายดิน ไฟฉาย ถูฉุกเฉิน ถังดับเพลิง เป็นต้น
- จัดมุมอับและจุดเสี่ยงที่เป็นอันตรายต่อนักเรียน อาทิ สายไฟฟ้าแรงต่ำ ไฟฟ้าส่องสว่าง ให้เพียงพอ อุปกรณ์ไฟฟ้าภายในอาคารเรียนและอาคารประกอบ พื้นที่อันตรายในเขตก่อสร้าง สระน้ำ บ่อน้ำ คูคลอง รางระบายน้ำ อาคารที่ชำรุด บริเวณพื้นที่รกร้างตัดแต่งต้นไม้ กิ่งไม้ ติดตั้งกล้องวงจรปิด เป็นต้น
- สนามเด็กเล่น เครื่องเล่น ปลอดภัย ไม่ชำรุด เครื่องเล่นมีการยึดฐานติดกับพื้นแข็งแรง

- ห้องน้ำ ห้องส้วม ที่สะอาดถูกสุขลักษณะ มีป้ายสัญลักษณ์บอกห้องน้ำชายหรือหญิง ที่ชัดเจน มีการปรับปรุงห้องน้ำให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอไม่เป็นมุมอับ มุมเสี่ยง
- โรงอาหารสะอาดถูกสุขลักษณะ มีที่นั่งเพียงพอสำหรับนักเรียน มีครูดูแลในช่วงที่ นักเรียนรับประทานอาหาร
- การจัดเวรยามรักษาความปลอดภัยตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และสร้างเครือข่ายการสื่อสารความปลอดภัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
- ตรวจสอบและคัดกรองบุคคลภายนอกที่เข้าและออกสถานศึกษาตลอดเวลาอาทิ ผู้มาติดต่อราชการ ผู้ปกครองนักเรียน หรือบุคคลภายนอกอื่น ๆ ที่จะเข้ามาภายในสถานศึกษาทุกกรณี อย่างเคร่งครัด ทั้งในเวลาราชการและนอกเวลาราชการ

๑.๓ การให้บริการและดูแล ด้านโภชนาการ ด้านสุขภาพ

- จัดรายการอาหารกลางวันที่มีคุณค่าครบถ้วนตามหลักโภชนาการและเพียงพอ สำหรับนักเรียนแต่ละช่วงวัย
- บุคลากรที่มีหน้าที่ประกอบอาหารต้องปฏิบัติให้ได้ตามมาตรฐานกระทรวงสาธารณสุข
- บำรุงรักษาภาชนะ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบอาหารให้สะอาดถูกสุขอนามัยจัดเก็บให้เป็นสัดส่วน
- มีที่บริการน้ำดื่มที่สะอาด เพียงพอ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากกระทรวงสาธารณสุข
- จัดจำหน่าย หรือปรุง หรือโฆษณา อาหาร ขนม และเครื่องดื่ม ที่มีส่วนผสม ของยาเสพติด/สารเสพติดทุกชนิดรวมทั้ง สมุนไพรควบคุม (กัญชา)
- มีห้องพยาบาลเบื้องต้น มีเวชภัณฑ์ยา มีการตรวจสอบวันหมดอายุของยา มีครูอนามัยโรงเรียนหรือผู้รับผิดชอบ ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้

๑.๔ การป้องกันภัยธรรมชาติ

๑.๔.๑ ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๒.๕)

ขอให้สถานศึกษาเฝ้าระวังสถานการณ์คุณภาพอากาศโดยปฏิบัติตามมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๒.๕) และคู่มือแนวทางลดและป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก ไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕) ตามหนังสือ สพฐ. ที่ศธ.๐๔๔๒๗๗/ว๗๑ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๖ เรื่องประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่องจัดตั้งศูนย์ประสานงานเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๒.๕) และประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง มาตรการป้องกัน แก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๒.๕)

๑.๔.๒ ภัยที่เกิดจากพายุฤดูร้อน

ขอให้สถานศึกษาเฝ้าระวังและปฏิบัติตามมาตรการป้องกันภัยที่เกิดจากพายุฤดูร้อน ในช่วงฤดูร้อนปีนี้ โดยเฉพาะช่วงเดือนเมษายน ซึ่งเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนที่สุดของไทย จึงมีโอกาสเกิดพายุฤดูร้อนที่รุนแรง ฝนตกหนัก น้ำท่วมเฉียบพลัน และน้ำป่าไหลหลาก อาจสร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน หน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษาต้องระมัดระวังผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น โดยปฏิบัติตามมาตรการป้องกันภัยที่เกิดจากพายุฤดูร้อนตามหนังสือ สพฐ. ที่ศธ. ๐๔๔๒๗๗/ว๗๑ ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๖ เรื่องมาตรการป้องกันภัยที่เกิดจากพายุฤดูร้อน

๑.๔.๓ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙)

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙) ขณะนี้ มีการระบาดเพิ่มขึ้นภายหลัง เทศกาลสงกรานต์ ปี ๒๕๖๖ เพื่อให้นักเรียนปลอดภัย ขอให้สถานศึกษายังคงเฝ้าระวัง เคร่งครัดตามมาตรการ ๖-๖-๗ และติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด หากมีเหตุเกิดขึ้นให้ประสานกับสาธารณสุขจังหวัดในพื้นที่ ให้ สถานศึกษาหารือกับผู้ปกครองในวันประชุมปฐมนิเทศก่อนเปิดเทอมในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เพื่อทำความเข้าใจและขอความยินยอมจากผู้ปกครองในการฉีดวัคซีนให้กับนักเรียน ส่วนจะฉีดวัคซีนให้กับเด็กในช่วงชั้น ไต่บ้างนั้น ให้เป็นดุลพินิจของสาธารณสุขจังหวัดพิจารณาในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียน ทั้งนี้ การป้องกัน ภัยธรรมชาติ ขอให้สถานศึกษาดำเนินการ

(๑) สำรวจพื้นที่เสี่ยงจากเว็บไซต์ <http://www.obec-hazardmap.com>

(๒) จัดทำแผนเผชิญเหตุภัยธรรมชาติและ การให้ความช่วยเหลือนักเรียน

(๓) ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน และผู้ปกครองทราบถึงสถานการณ์ภัยธรรมชาติ ที่จะเกิดขึ้น

(๔) ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทางราชการและติดตามข่าวสารอยู่เสมอ

(๕) ติดตามสถานการณ์สาธารณภัยจากเว็บไซต์ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สาย

ด่วน ๑๗๘๔

๑.๔.๔ ภัยที่เกิดจากแผ่นดินไหว

สถานศึกษาถือเป็นพื้นที่สำคัญที่ต้องให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยของนักเรียน ครู และบุคลากรอย่างสูง โดยเฉพาะในกรณีเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีแผนด้านความปลอดภัยที่รัดกุมและสามารถปฏิบัติได้จริง

แผนความปลอดภัยจากแผ่นดินไหวเริ่มต้นจากการประเมินความเสี่ยงของอาคารสถานที่ การตรวจสอบและเสริมความแข็งแรงของอาคารเรียน อาคารประกอบ และโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ให้สามารถทนต่อแรงสั่นสะเทือนได้ พร้อมทั้งจัดทำเส้นทางอพยพและจุดรวมพลในพื้นที่ปลอดภัยให้ชัดเจน

นอกจากนี้ โรงเรียนควรจัดอบรมให้ความรู้แก่นักเรียน ครู และบุคลากรเกี่ยวกับวิธีการเอาตัวรอดเมื่อเกิดแผ่นดินไหว เช่น การหมอบ ป้องกันตัว และยึดสิ่งของให้มั่นคง รวมถึงการฝึกซ้อมอพยพหนีภัยอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความคุ้นเคยและลดความตื่นตระหนกเมื่อเกิดเหตุจริง

ระบบสื่อสารและการแจ้งเตือนภัยก็เป็นสิ่งจำเป็น โรงเรียนควรมีระบบกระจายข่าวสารฉุกเฉิน การแจ้งเตือนผู้ปกครอง และการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เช่น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยกู้ภัย หรือโรงพยาบาลในพื้นที่ เพื่อให้สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเวลาที่

หลังเกิดเหตุ ควรมีการตรวจสอบความปลอดภัยของอาคารสถานที่ ดูแลสภาพจิตใจและร่างกายของนักเรียนที่ได้รับผลกระทบ และจัดระบบฟื้นฟูตามลำดับ พร้อมทั้งประเมินผลการดำเนินงาน และปรับปรุงแผนให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่อไป

แผนความปลอดภัยจากแผ่นดินไหวของสถานศึกษา จึงเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับการปกป้องและดูแลอย่างดีที่สุดในทุกสถานการณ์

๑.๔.๕ ภัยที่เกิดจากสึนามิ

ภัยพิบัติจากสึนามิถือเป็นอันตรายร้ายแรงที่อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะกับสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงใกล้ชายฝั่งทะเล การเตรียมความพร้อมและวางแผนรับมือจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของนักเรียน ครู และบุคลากรในโรงเรียน

แผนความปลอดภัยจากสึนามิของสถานศึกษาควรเริ่มจากการประเมินความเสี่ยงของพื้นที่ โดยรอบโรงเรียนว่ามีความใกล้ชิดกับทะเลมากเพียงใด และอยู่ในเขตเสี่ยงภัยหรือไม่ จากนั้นจึงกำหนดแนวทางการป้องกันและรับมืออย่างเป็นระบบ เช่น การจัดทำแผนอพยพฉุกเฉิน เส้นทางหนีภัย และจุดปลอดภัยที่อยู่ในที่สูงห่างจากแนวชายฝั่ง ซึ่งสามารถรองรับนักเรียนและบุคลากรได้เพียงพอ

โรงเรียนควรจัดการฝึกซ้อมอพยพหนีภัยจากสึนามิอย่างสม่ำเสมอ โดยให้นักเรียนเรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนอย่างถูกต้องเมื่อได้ยินสัญญาณเตือนภัยหรือเกิดแผ่นดินไหวที่อาจนำไปสู่สึนามิ เช่น การรีบอพยพขึ้นที่สูง หลีกเลี่ยงการใช้ยานพาหนะ และไม่หันกลับไปยังจุดเสี่ยง

นอกจากนี้ควรมีระบบแจ้งเตือนภัยที่ชัดเจน เช่น สัญญาณเสียงตามสายหรือระบบประกาศฉุกเฉิน พร้อมทั้งสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เช่น ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยกู้ภัย เพื่อให้สามารถตอบสนองสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็ว

หลังเหตุการณ์ผ่านไป โรงเรียนต้องดำเนินการตรวจสอบความปลอดภัยของสถานที่ พื้นฟูสภาพจิตใจของนักเรียน และประเมินผลการปฏิบัติตามแผนเพื่อปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

แผนความปลอดภัยจากสึนามิจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครองและชุมชนว่า สถานศึกษามีความพร้อมในการดูแลนักเรียนให้ปลอดภัยในสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

๑.๕ การป้องกันภัยจากยาเสพติด

สถานศึกษาดำเนินการตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับกัญชาหรือกัญชงในสถานศึกษาส่วนราชการ หรือหน่วยงานในสังกัดและในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

๑.๖ การป้องกันภัยจากการพกอาวุธมาโรงเรียน

- จัดทำข้อมูลและเฝ้าระวังกลุ่มเด็กนักเรียนที่มีแนวโน้มใช้ความรุนแรง เป็นพิเศษ
- จัดให้มีมาตรการป้องกัน ตรวจสอบและควบคุมการใช้วัตถุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่เป็นอันตรายและสามารถนำมาใช้เป็นอาวุธหรือสิ่งเทียมอาวุธในการก่อเหตุทำร้าย ร่างกายนักเรียนหรือบุคลากรในโรงเรียน

- ติดตั้ง ‘emergency panic button’ หรือปุ่มแจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย ที่ใช้สำหรับ ส่งสัญญาณเตือนดังออกไปภายนอกอาคาร เพื่อความรวดเร็วในการเข้ามาช่วยเหลือจากผู้รักษาความปลอดภัย ในโรงเรียน ผู้เกี่ยวข้อง หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ

- ฝึกทักษะการเอาตัวรอดให้กับครูและนักเรียน
- มีป้ายประชาสัมพันธ์สายด่วน หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ ฉุกเฉิน ติดไว้ทุกอาคารเรียน
- ฝึกซ้อมเหตุฉุกเฉินในโรงเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง เพื่อเตรียมรับมือกับภัยพิบัติหรือภัยคุกคามทุกรูปแบบ

- จัดระบบรักษาความปลอดภัยในโรงเรียนอย่างเข้มงวด โดยมีเครือข่ายจากภายนอก ร่วมดำเนินการ

๑.๗ โรคลมแดด” หรือ “ฮีทสโตรก” (Heatstroke)

ให้สถานศึกษาเฝ้าระวังนักเรียน จากโรคโรคลมแดด” หรือ “ฮีทสโตรก” พบได้บ่อยในช่วงหน้า ร้อน โดยเกิดจากที่อยู่ท่ามกลางอากาศร้อนมากเกินไป ทำให้เกิดภาวะร่างกายมีอุณหภูมิสูงกว่าปกติ เมื่อเกิดอาการควรได้รับการรักษาในทันที เพราะอาจส่งผลกระทบต่อหัวใจ สมอง ไต และกล้ามเนื้อ หากได้รับการรักษาที่ล่าช้า อาจทำให้อันตรายถึงแก่ชีวิตได้

๒. การเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ที่ถดถอย (Learning Loss)

ให้สถานศึกษาเฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตเด็กก่อนเปิด ภาคเรียน ดังนี้

๒.๑ ให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้ ตามองค์ประกอบทั้ง ๕ ประการ จัดให้มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน คัดกรองสุขภาพทางจิต จำแนกเป็นกลุ่ม ปกติกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา กรณีพบว่ามีกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ให้รีบดำเนินการป้องกันและแก้ไข ปัญหาทันที

๒.๒ ให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งตระหนักถึงผลกระทบสุขภาพทางจิตของเด็กนักเรียน

เนื่องจากผู้ปกครองไม่มีรายได้หรือรายได้ลดลงซึ่งไม่สัมพันธ์กับรายจ่าย หากสถานศึกษามีการเก็บเงินค่าใช้จ่ายอื่นๆเพิ่ม ให้สถานศึกษาพิจารณางด หรือขยายระยะเวลา หรือลดจำนวนการเก็บเงินค่าใช้นั้น โดยต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หากมีการร้องเรียน ร้องทุกข์เป็นสื่อสาธารณะในวงกว้างให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตรวจสอบให้ได้ข้อเท็จจริงโดยเร็ว

๒.๓ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามอบหมายให้ศึกษานิเทศก์ นักจิตวิทยาโรงเรียนประจำ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือเจ้าหน้าที่กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา ลงพื้นที่เพื่อให้คำแนะนำปรึกษาช่วยเหลือนักเรียน เพื่อลดปัญหาทางสุขภาพจิต

๒.๔ ให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบสาธารณสุขและการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพทางจิต

เพื่อเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างทันทั่วทั้งที่ จัดให้มีคณะกรรมการระดับสถานศึกษา โดยมีเครือข่ายภายนอก เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หน่วยงานเอกชน กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน ร่วมกันเฝ้าระวังสามารถติดต่อหรือส่งต่อได้อย่างทันทั่วทั้งที่

๒.๕ ส่งเสริมการปฏิบัติครูแนะแนวหรือครูที่ปรึกษาแกนนำที่ดูแลนักเรียนด้านจิตใจให้ได้รับ

การพัฒนาศักยภาพโดยให้ได้รับการอบรมหลักสูตรผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์เพื่อการคุ้มครองเด็กผ่านหลักสูตรจะได้รับเกียรติบัตรจาก สพฐ.

๒.๖ ให้สถานศึกษาให้ความรู้เกี่ยวกับภัยจากโรคลมแดด” หรือ “ฮีทสโตรก”

(Heatstroke) ที่พบได้บ่อยในช่วงหน้าร้อน โดยเกิดจากที่อยู่ท่ามกลางอากาศร้อนมากเกินไป ทำให้เกิดภาวะร่างกายมีอุณหภูมิสูงกว่าปกติ เพราะหากไม่ได้รับการรักษาในทันที อาจส่งผลกระทบต่อหัวใจสมอง ไต และกล้ามเนื้อ อาจทำให้อันตรายถึงแก่ชีวิตได้

๓. การจัดกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน

ในช่วงเวลาของการเปิดภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เพื่อให้มีการเปิดเรียนอย่างมี

ความสุขและปลอดภัย สร้างความมั่นใจแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ประชาชน และสังคมว่า สพฐ.มีแนวทางสร้างความปลอดภัย และดูแลคุ้มครองนักเรียนในทุกมิติ มีการพัฒนาความร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน สพฐ.จึงกำหนดให้มีกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ได้พบปะสนทนากับผู้ปกครองนักเรียน เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น เจตคติซึ่งกันและกัน ตลอดจนเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบ้านกับนักเรียน ท าให้ครูได้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างชัดเจนเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น โดยมีขั้นตอนการเยี่ยมบ้าน ๓ ระยะ

๓.๑ ระยะเตรียมการ

- ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและประชาชนทราบ
- รวบรวม สังเกต และศึกษาข้อมูลนักเรียน ทั้งข้อมูลเชิงพฤติกรรมและกายภาพ
- วิเคราะห์บุคคลที่ต้องการพบ และพูดคุย
- เตรียมความพร้อม ทั้งด้านบุคลากร อุปกรณ์ ทักษะการสื่อสาร
- นัดหมายล่วงหน้าเพื่อให้พร้อมทั้งสองฝ่าย

๓.๒ ระยะเยี่ยมบ้าน

- ไปตามที่นัดหมาย กรณีไปไม่ได้ต้องแจ้งล่วงหน้า
- ไปแล้วไม่พบใคร ให้สอบถามจากเพื่อนบ้าน หรือบุคคลใกล้เคียง
- รวบรวมข้อมูล
 - ✓ สังเกตสภาพที่อยู่อาศัย พฤติกรรมนักเรียน ผู้ปกครอง/บุคคลภายในบ้าน
 - ✓ การพูดคุยสนทนากับพ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน
- ข้อควรระวัง
 - ✓ การเขียนบันทึก ไม่ควรท าขณะสนทนา แต่อาจใช้สื่อช่วยบันทึกอื่น
 - ✓ ควรขออนุญาตผู้ปกครองก่อนพูดคุย/เยี่ยมบ้าน
 - ✓ ข้อมูลทุกอย่างถือเป็นความลับไม่น ำไปเผยแพร่
 - ✓ เมื่อเยี่ยมบ้านเสร็จควรรีบจดบันทึกข้อมูล

๓.๓ ระยะหลังการเยี่ยมบ้าน

- ควรกลับมาทบทวนข้อมูล สรุปรายงาน และความเห็นของผู้เยี่ยมบ้าน เพื่อรวบรวมเป็นฐานข้อมูล และน ำไปใช้ส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไข ได้ทันเวลา ถูกวิธีบทบาทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. ประสานสัมพันธ์ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด อำเภอ ข้าราชการในส านักงานเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนเห็นความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการเยี่ยมบ้านนักเรียน พร้อมทั้งเชิญชวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมเยี่ยมบ้านนักเรียนกับโรงเรียนในพื้นที่ตามความเหมาะสม

๒. ประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนทราบและเห็นความสำคัญเพื่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการเยี่ยมบ้านนักเรียน โดยใช้วิธีการและสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย เช่น การประชุมหัวหน้าส่วน

ราชการและข้าราชการในระดับต่างๆ การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ทางสถานีโทรทัศน์ท้องถิ่นสถานีวิทยุกระจายเสียง หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ฯลฯ

๓. ประสานงาน และสร้างความเข้าใจกับสถานศึกษาเพื่อกำหนดแผนการเยี่ยมบ้านนักเรียนร่วมกัน

๔. จัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน

๕. สรุปผลการเยี่ยมบ้านนักเรียน

๖. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่รับเป็นจุดเยี่ยมบ้านของผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารสำนักที่เกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญ ของ สพฐ. เตรียมข้อมูลและประสานโรงเรียนจัดตารางการเยี่ยมบ้าน พร้อมทั้งประสานงานการลงพื้นที่โดยตรงกับผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารสำนักที่เกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญ ของ สพฐ.

บทบาทสถานศึกษา

๑. ประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและประชาชนทราบการดำเนินงาน โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์อย่างหลากหลาย เช่น การประชุมผู้ปกครอง การจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน การจัดทำแผ่นพับ ฯลฯ

๒. มอบหมายให้ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น กำหนดแผนการเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ชัดเจน

๓. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ระยะเวลา สมาชิก ในครอบครัวว่านักเรียนอยู่กับใครอยู่อย่างไร หากไปแล้วจะพบใครบ้าง

๔. วิเคราะห์ว่าใครคือคนที่ต้องการพบ เช่น พ่อแม่ หรือลุง ป้า น้าอาของนักเรียน

๕. เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร อุปกรณ์ และประเด็นในการสนทนา

๖. นัดหมายล่วงหน้า เพื่อให้มีความพร้อมทั้งสองฝ่าย หรือในกรณีที่ต้องการข้อมูลจำเป็นเร่งด่วนจะไม่นัดหมายก็ได้ หากต้องการข้อมูลที่เป็นธรรมชาติไม่มีการจัดฉาก ผู้เยี่ยมบ้านอาจไม่นัดหมายล่วงหน้า

๗. ไปตามนัด กรณีที่ไปไม่ได้ต้องแจ้งล่วงหน้าเพราะผู้ปกครองนักเรียนบางคนอาจต้องหยุดงานเพื่อรอพบครู ไม่ควรเลื่อนนัดถ้าไม่จำเป็น

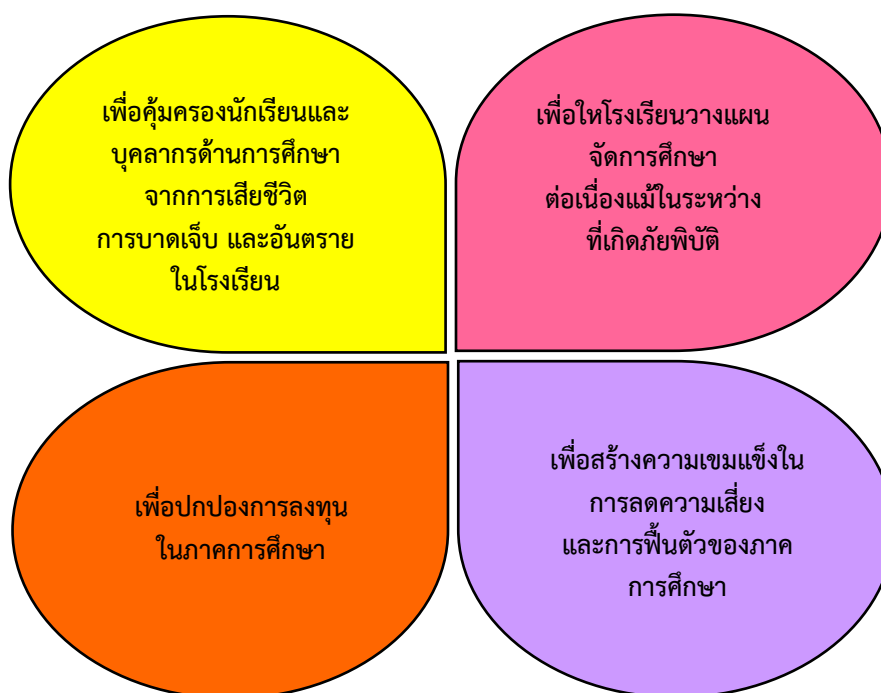
๘. หากไปตามนัดแล้วไม่พบใคร ให้ถามเพื่อนบ้านใกล้เคียงเพื่อทราบข้อมูลที่จะมาในครั้งต่อไป

๙. สรุปรายงานและความเห็นของผู้เยี่ยมบ้าน เพื่อรวบรวมเป็นฐานข้อมูลนักเรียน

นโยบายด้านความปลอดภัย แผนการจัดการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙ ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษา ภายใต้ ๖ ยุทธศาสตร์หลักที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เพื่อให้แผนการศึกษา แห่งชาติบรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมายวิสัยทัศน์ และแนวคิดการจัดการการศึกษา โดยได้กำหนดในยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ ปัจจุบันภัยคุกคามต่อความมั่นคงรูปแบบใหม่ที่ส่งผล กระทบต่อประชาชนและประเทศชาติมีความซับซ้อนและรุนแรงมากขึ้น อาทิ ความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น ความมั่นคงของชาติจึงมิได้ ครอบคลุมเฉพาะมิติด้านการทหารหรืออำนาจอธิปไตยเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมมิติต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจสังคม วิถี ชีวิต วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งในแต่ละมิติล้วนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ การป้องกันภัยคุกคามเหล่านี้จะต้องพิจารณาในมิติที่มีความเชื่อมโยงกัน และการดำเนินการเพื่อวางรากฐานและกลไก การสร้างความมั่นคงเพื่อป้องกันและป้องปรามภัย

เหล่านี้นั้นจะต้องเริ่มที่กระบวนการจัดการศึกษาของประเทศ การดูแลและป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ ไม่ว่าจะเป็นอาชญากรรม ความรุนแรงในสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์เพื่อส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัยและความมั่นคงในชีวิต ลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามต่าง ๆ ดังนั้น การจัดการศึกษาที่ครอบคลุมประเด็นหลักสำคัญที่มีผลด้านความมั่นคงแก่คนในชาติจะส่งผลให้ทุกคนมีจิตสำนึกความรู้ความสามารถ ทักษะ ความคิด ทักษะคิด ความเชื่อค่านิยม และพฤติกรรมที่เหมาะสมรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลกศตวรรษที่ ๒๑ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสันติและสงบสุข อันจะส่งผลให้สังคมและประเทศเกิดความมั่นคงธำรงรักษาอธิปไตย และผ่านพ้นจากภัยคุกคามต่าง ๆ ได้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน (Comprehensive School Safety Framework : CSSF) ได้ปรากฏอยู่ในกรอบการดำเนินงานระดับโลก ทั้งที่เป็นกรอบความคิดริเริ่ม และข้อตกลง หลายฉบับ CSSF ตั้งอยู่ใจกลางของกรอบการดำเนินงานที่ทับซ้อนกันหลายด้าน ได้แก่ เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities: CRPD) การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Disaster Risk Reduction : DRR) และ ๗ Sendai Framework for DRR โดยมีหลักการสำคัญ คือ การศึกษาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็ก ซึ่งช่วยให้ประชาคมโลกเกิดความชัดเจนถึงภัยคุกคามจากภัยธรรมชาติ ความขัดแย้ง ความรุนแรงและการพลัดถิ่น

ความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน โดยมีเป้าหมายดังนี้

สามเสาหลักของความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน

ความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน ซึ่งอยู่ภายใต้นโยบายและการปฏิบัติด้านการศึกษา มีความสอดคล้อง กับการบริหารจัดการภัยพิบัติ ในระดับสากล ระดับประเทศ ภูมิภาค จังหวัด และระดับพื้นที่ รวมทั้งในโรงเรียน

กรอบแนวคิดความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน ประกอบด้วยสามเสาหลัก (Three Pillars) ได้แก่

๑. ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนที่ปลอดภัย (Safer Learning Facilities)

๒. ด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติในสถานศึกษา (School Disaster Management)

๓. ด้านการศึกษาด้านการลดความเสี่ยงและการรู้รับปรับตัวจากภัยพิบัติ (Risk Reduction and Resilience Education)

รากฐานของการวางแผนสำหรับความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียน คือ การจัดทำประเมินความเสี่ยงแบบภัยหลายชนิดการวางแผนนี้ควรเป็นส่วนหนึ่งของระบบข้อมูลการจัดการการศึกษาในระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและในระดับพื้นที่ข้อมูลเรื่องความเสี่ยงจากภัยพิบัติเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์นโยบายของภาคการศึกษาและการจัดการในภาพรวมซึ่งจะให้ข้อมูลเชิงประจักษ์และหลักฐานที่สำคัญสำหรับการวางแผนและการดำเนินงานเพื่อคุ้มครองนักเรียนและบุคลากรด้านการศึกษาจากการเสียชีวิตการบาดเจ็บและอันตรายในโรงเรียนเพื่อให้โรงเรียนวางแผนจัดการศึกษาต่อเนื่องแม้ในระหว่างที่เกิดภัยพิบัติเพื่อปกป้องการลงทุนในภาคการศึกษา เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการลดความเสี่ยงและการฟื้นตัวของภาคการศึกษา ๘ ความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียนและความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๓ และกรอบการดำเนินงานเซนได เพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๓ ผลสัมฤทธิ์ของการบูรณาการความปลอดภัยรอบด้านในโรงเรียนเข้าไปในกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนและนโยบายและการลดความเสี่ยงภัยพิบัติเรื่องการลดความเสี่ยง ได้แก่

๑) ปรับปรุงการเข้าถึงการศึกษาของเด็กอย่างเท่าเทียมไม่เลือกปฏิบัติและปลอดภัย

๒) พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบัน กลไกและเครือข่ายประสานงานรวมทั้งศักยภาพระดับประเทศในการสร้างความสามารถในการรู้รับปรับตัวและฟื้นคืนกลับ (Resilience) จากภัยและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ภาคการศึกษาทั้งในระดับนานาชาติ ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับท้องถิ่น

๓) บูรณาการแนวทางการลดความเสี่ยงเข้าไปในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเตรียมพร้อมรับภัยฉุกเฉิน การตอบสนองและการฟื้นฟูจากภัยพิบัติในภาคการศึกษา

๔) ติดตามและประเมินผลความก้าวหน้าของการดำเนินงานด้านการลดความเสี่ยงภัยพิบัติและความขัดแย้ง

๕) เพิ่มจำนวนและความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับภัย เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเตือน ภัยล่วงหน้าสำหรับภัยหลายชนิด (multi-hazard early warning system) และข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงภัยพิบัติ

๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๙๕ ก วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ สาระสำคัญของ พ.ร.บ. ฉบับนี้เกี่ยวกับเรื่องสิทธิ เสรีภาพของเด็กและเยาวชนที่ต้องได้รับความคุ้มครองจากรัฐโดยไม่เลือกปฏิบัติ และ

คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ พ.ร.บ. ฉบับนี้ มีทั้งหมด ๙ หมวด ๘๘ มาตราด้วยกัน แยกเป็น มาตรา ๑-๖ อธิบายความหมาย เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้

หมวด ๑ ที่ว่าด้วยเรื่อง คณะกรรมการคุ้มครองเด็ก (มาตรา ๗-๑๑)

หมวด ๒ ที่ว่าด้วยเรื่อง การปฏิบัติต่อเด็ก (มาตรา ๑๒-๓๑)

หมวด ๓ ที่ว่าด้วยเรื่อง การสงเคราะห์เด็ก (มาตรา ๓๒-๓๙)

หมวด ๔ ที่ว่าด้วยเรื่อง การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก (มาตรา ๔๐-๔๗)

หมวด ๕ ที่ว่าด้วยเรื่อง ผู้คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก (มาตรา ๔๘-๕๐)

หมวด ๖ ที่ว่าด้วยเรื่อง สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานพัฒนาและฟื้นฟู (มาตรา ๕๑-๖๒)

หมวด ๗ ที่ว่าด้วยเรื่อง การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา (มาตรา ๖๓-๖๗)

หมวด ๘ ที่ว่าด้วยเรื่อง กองทุนคุ้มครองเด็ก (มาตรา ๖๘-๗๗)

หมวด ๙ ที่ว่าด้วยเรื่อง ออกกำหนดโทษ (มาตรา ๗๘-๘๖)

บทเฉพาะกาล (มาตรา ๘๗-๘๘)

ระเบียบ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับเพศ และความผิดต่อเสรีภาพ

พรากผู้เยาว์

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๗ บัญญัติว่า ผู้ใดโดยปราศจากเหตุอันสมควรพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓ ปี ถึง ๑๕ ปี และปรับ ตั้งแต่ ๖,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐,๐๐๐ บาท ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๘ บัญญัติว่า ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย ต้อง ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปีถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท ความผิดฐานพรากเด็กหรือ พรากผู้เยาว์ เป็นการพาเด็กหรือผู้เยาว์ไป หรือแยกเด็กหรือผู้เยาว์ออกไปจากความปกครองดูแลของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือผู้เยาว์ หากการพรากเด็กหรือผู้เยาว์ไปเพื่อการอนาจาร เช่น พาไปกอดจูบ ลูบคลำ ผู้ นั้นจะต้องได้รับโทษหนักยิ่งขึ้น โดยเฉพาะหากมีการร่วมประเวณีหรือมีเพศสัมพันธ์ผู้ นั้นจะต้องถูกดำเนินคดีข้อหา ข่มขืนกระทำชำเราอีกข้อหาหนึ่ง มีโทษหนักมาก แม้ผู้เยาว์นั้นจะยินยอมไปด้วย ผู้ที่พรากก็ต้องมีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๙ ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ใดพรากผู้เยาว์อายุเกินกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไป เสียจากบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ต้อง ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปี ถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐,๐๐๐ บาท กระทำอนาจารตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๘ บัญญัติว่า ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้หรือโดยทำให้บุคคล นั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๙ บัญญัติว่า ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ความผิดฐานกระทำอนาจารเป็นการกระทำที่น่าอัปยศอนาบาดศีลลามก เช่น กอด จูบ ลูบคลำ หรือจับอวัยวะเพศ หญิง หน้าอก รวมถึงการจับเนื้อต้องตัวหญิงก็ตาม ก็ถือว่าเป็นความผิดข้อหากระทำอนาจาร แม้ว่าเด็กที่ถูกกระทำ จะยินยอมให้กระทำการดังกล่าวก็ยังคงมีความผิด หากเด็กนั้นอายุไม่เกินสิบห้าปี ข่มขืน กระทำชำเรา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ บัญญัติว่า ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงอื่น ซึ่งมีใช้ภริยาของตน โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ใน

ภาวะที่ไม่สามารถขัดขึ้นได้หรือโดยทำให้หญิง เข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเป็นการบังคับใจ ผืนใจ หญิงอื่นที่มีอายุของตน โดยหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือใช้กำลังบังคับจนหญิงนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขึ้น ได้จนผู้กระทำผิดลงเินทางเพศ หรือมีเพศสัมพันธ์ กับหญิงนั้น หากเป็นการข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงอายุ ไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมีอายุของตน โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ผู้นั้นจะต้องได้รับโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท เช่น นายหมึกได้ใช้กำลังขูดนางสาวนุ่น อายุ ๒๒ ปี ในขณะที่นางสาวนุ่นกำลังกลับจากที่ทำงาน และนำ นางสาวนุ่นไปกักขังไว้พร้อมทั้งข่มขืนกระทำชำเรา เช่นนี้ นายหมึกมีความผิดข่มขืนกระทำชำเราและกักขังหน่วงเหนี่ยวร่างกายผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๘,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐,๐๐๐ บาท

ระเบียบกฎหมายความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

ยาเสพติดให้โทษ หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุพิษ ชนิดใดชนิดหนึ่ง ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะ โดยรับประทานดม สูบฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่าง รุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

เสพ หมายถึง การรับยาเสพติดให้โทษเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ๆ ยาเสพติดให้โทษ แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

ประเภท ๑ ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน

ประเภท ๒ ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟิน โคคาอิน ผีนายา

ประเภท ๓ ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยาและมียาเสพติดให้โทษใน ประเภท ๒ ผสมอยู่ ด้วย

ประเภท ๔ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เช่น อาเซติก แอนด ไอไดร

ประเภท ๕ ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เขาอยู่ในประเภท ๑ ถึงประเภท ๔ เช่น กัญชา พืชกระท่อม

ความผิดเกี่ยวกับเสพยาเสพติดให้โทษ

เสพกัญชา ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๙๒ บัญญัติว่าผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังนั้น ผู้ใดเสพยา กัญชาไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ เช่น เอากัญชาผสมบุหรี่แล้วสูบ หรือเสพกัญชาโดยใช้บ้องกัญชาถือว่าผู้นั้นมีความผิด ฐานเสพยาเสพติด ให้โทษประเภท ๕ ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

เสพยาบ้าหรือเฮโรอีน ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๙๑ บัญญัติว่า ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๓ ปีหรือปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐บาท ถึง ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้ง จำทั้งปรับ ดังนั้นผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ เช่น ยาบ้า เฮโรอีน ไม่ว่าโดยวิธีการสูดดมจากการรมควัน หรือฉีดเฮโรอีนเข้าเส้นเลือด สูดดมเข้าทางจมูก ถือว่าผู้นั้นมีความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ซึ่งมีโทษ จำคุกหนักกว่ากัญชา

สารระเหย

สารระเหย หมายความว่า สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศว่าเป็นสารระเหย เช่น กาวต่าง ๆ ผู้ติดสารระเหย หมายความว่า ผู้ซึ่งต้องใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายและจิตใจเป็นประจำ ความผิดฐานเสพสารระเหยนั้นตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๗ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ ผู้ใดใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกาย หรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีการสูดดม หรือวิธีอื่นใด หากผู้ใดฝ่าฝืน มีโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปีหรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ความผิดเกี่ยวกับครอบครองยาเสพติดให้โทษ

ความผิดฐานครอบครองยาบ้าหรือเฮโรอีนตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑” ซึ่งมาตรา ๖๗ บัญญัติว่า “ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากผู้ใดครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภทยาบ้าเกิน ๑๕ เม็ด กฎหมายสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ผู้นั้นได้ครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้เพื่อจำหน่าย ซึ่งมีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึงตลอดชีวิต”

ระเบียบ กฎหมายความผิดเกี่ยวกับการจราจรทางบกและการใช้รถ

ผู้ขับขี่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่นายทะเบียนเสียก่อน โดยกล่าวคือ ต้องมีใบอนุญาตขับรถ หรือใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ซึ่งออกให้โดยนายทะเบียนมิฉะนั้นจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๒ ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ขับรถต้องได้รับใบอนุญาตขับรถ และต้องมีใบอนุญาตขับรถ และสำเนาภาพถ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถในขณะขับรถ และมาตรา ๓๔ บัญญัติว่า ผู้ใดขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับรถต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากนี้ ขณะขับรถหรือขับขี่รถจักรยานยนต์สภาพร่างกายของผู้ขับขี่จะต้องปกติ สมบูรณ์ ไม่มีอาการหย่อนความสามารถในการขับขี่ หรืออาการเมาสุรา หรือของเมายาอื่น มิฉะนั้นผู้ขับขี่จะต้องมีความผิดตาม พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๖๐ วรรคสาม ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ส่วนที่ ๓

การเสริมสร้างความปลอดภัยในโรงเรียน

๑. ขอบข่ายความปลอดภัยของสถานศึกษา

ขอบข่ายความปลอดภัยของสถานศึกษา ๔ กลุ่มภัย ดังนี้

- ๑) ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence)
- ๒) ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident)
- ๓) ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right)
- ๔) ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness)

มีองค์ประกอบดังนี้

๑.๑ ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์ (Violence)

๑) การลวงละเมิดทางเพศ	๒) การทะเลาะวิวาท
๓) การกลั่นแกล้งรังแก	๔) การชุมนุมประท้วงและการจลาจล
๕) การก่อวินาศกรรม	๖) การระเบิด
๗) สารเคมีและวัตถุอันตราย	๘) การล่อลวง ลักพาตัว

๑.๒ ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident)

๑) ภัยธรรมชาติ	๒) ภัยจากอาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง
๓) ภัยจากยานพาหนะ	๔) ภัยจากการจัดกิจกรรม
๕) ภัยจากเครื่องมือ อุปกรณ์	

๑.๓ ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right)

- ๑) การถูกปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง
- ๒) การคุกคามทางเพศ
- ๓) การไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสังคม

๑.๔ ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness)

๑) ภาวะจิตเวช	๒) ติดเกม
๓) ยาเสพติด	๔) โรคระบาดในมนุษย์
๕) ภัยไซเบอร์	๖) การพนัน
๗) มลภาวะเป็นพิษ	๘) โรคระบาดในสัตว์
๙) ภาวะทุพโภชนาการ	

๒. มาตรการความปลอดภัยสถานศึกษา

มาตรการความปลอดภัยของสถานศึกษามุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างยั่งยืน โดยเน้นมาตรการที่เข้มงวดในมาตรการ ๓ ป ดังนี้

๒.๑ การป้องกัน หมายถึง การดำเนินการเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา อุปสรรค หรือความไม่ปลอดภัย ต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยการสร้างมาตรการป้องกันจากปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นทั้งในและนอกสถานศึกษา ดังนี้

- ๑) การประเมินปัจจัยเสี่ยงของสถานศึกษา
- ๒) การกำหนดพื้นที่ความปลอดภัย
- ๓) การจัดทำแผนความปลอดภัยสถานศึกษา ๔ กลุ่มภัยใกล้ตัว
- ๔) การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษา
- ๕) การจัดโครงสร้างบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา
- ๖) การจัดโครงสร้างข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัยสถานศึกษา
- ๗) การสร้างการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย
- ๘) การจัดระบบช่องทางการสื่อสารด้านความปลอดภัยสถานศึกษา
- ๙) การจัดระบบคัดกรองและดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- ๑๐) การประเมินนักเรียนรายบุคคล ด้านร่างกาย จิตใจ สังคม สติปัญญา และความต้องการช่วยเหลือ

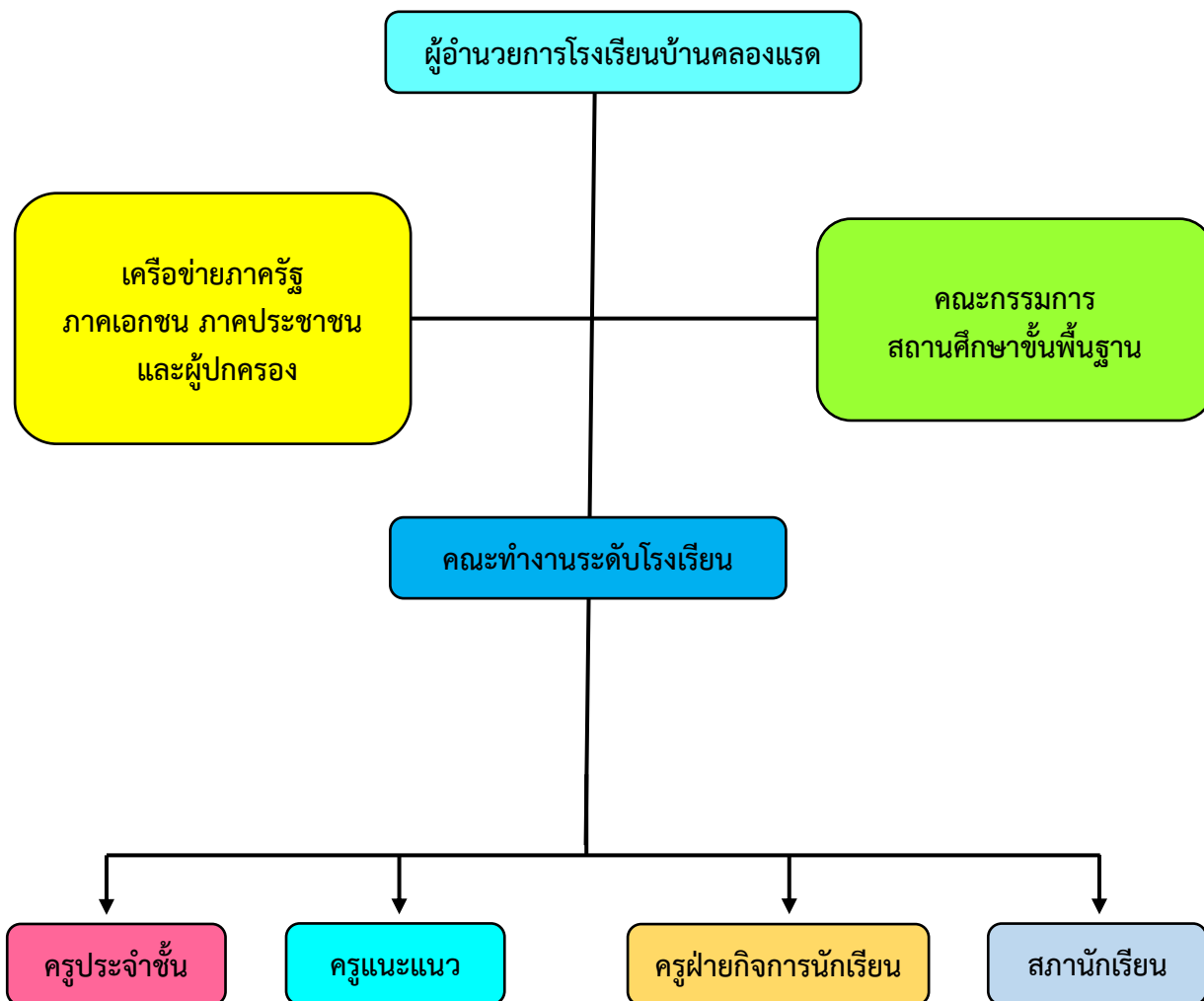
๒.๒ การปลูกฝัง หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ จิตสำนึก และเจตคติที่ดีและการสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อให้เกิดทักษะในการป้องกันภัยให้นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

- ๑) การสร้างจิตสำนึก ความตระหนัก การรับรู้และความเข้าใจด้านความปลอดภัยให้กับตนเองและผู้อื่น
- ๒) การจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจ และพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัย ให้นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง
- ๓) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิต ประสบการณ์ และสมรรถนะด้านความปลอดภัย ให้นักเรียนมีภูมิคุ้มกัน

๒.๓ การปราบปราม หมายถึง การดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือ เยียวยา ปั่นฟู และดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย ได้แก่

- ๑) การจัดการแก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา “หมดปัญหาเดิม ไม่เพิ่มปัญหาใหม่”
- ๒) การช่วยเหลือ เยียวยา ปั่นฟู จิตใจบุคคลผู้ประสบเหตุความไม่ปลอดภัย
- ๓) การดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓. โครงสร้างการบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา

๔. ขั้นตอนการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษา

- การดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา มีขั้นตอนดังนี้
- ๔.๑ การประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและจัดลำดับความเสี่ยง
 - ๔.๒ การจัดทำแผนดำเนินการความปลอดภัย
 - ๔.๓ การดำเนินการตามมาตรการ
 - ๔.๔ การดำเนินการตามข้อบ่งชี้ความปลอดภัย
 - ๔.๕ การกำกับ ติดตาม และประเมินผล

มาตรการความปลอดภัยสถานศึกษา ไขหลัก ๓ ป ได้แก่ การป้องกัน ปลุกฝัง และปราบปราม โดยมีรายละเอียดแนวทางการปฏิบัติและตัวชี้วัดดังนี้

๑. การป้องกัน

การป้องกัน	แนวปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
๑) กำหนดพื้นที่ความปลอดภัย	๑.๑ ประชุม ชี้แจง วางแผน การดำเนินงานด้านความปลอดภัยสถานศึกษาร่วมกับบุคลากร ภาควิชา เครือข่าย และหน่วยงานองค์กร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๑.๒ กำหนดพื้นที่ควบคุมความปลอดภัยรวมถึงป้ายสัญลักษณ์และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล ๑.๓ จัดทำป้ายสัญลักษณ์แสดงความเสี่ยงในพื้นที่ที่มีความเสี่ยง ๑.๔ จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา	- โรงเรียนกำหนดพื้นที่การควบคุมความปลอดภัย มีป้ายสัญลักษณ์และอุปกรณ์ควบคุมความปลอดภัยส่วนบุคคล
๒) จัดทำแผนความปลอดภัยของสถานศึกษา	๒.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมจากภาควิชา เครือข่าย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๒.๒ เสนอแผนความปลอดภัยของสถานศึกษาต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒.๓ กำหนดระยะเวลาการดำเนินงานและผู้รับผิดชอบงาน ๒.๔ กำหนดนโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษา ๒.๕ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์นโยบายและแผนความปลอดภัยสถานศึกษา	- โรงเรียนมีแผนความปลอดภัยสถานศึกษาที่ครอบคลุมทุกมิติ
๓) การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษา	๓.๑ จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพภูมิทัศน์ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ ห้องพิเศษ และห้องอื่น ๆ ให้มีความปลอดภัย ๓.๒ จัดทำแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาที่หลากหลาย	- โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่มีความปลอดภัยต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา
๔) การจัดโครงสร้างบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา	๔.๑ สสำรวจและประเมินสภาพความเสี่ยงด้านความปลอดภัยสถานศึกษา ๔.๒ สถานศึกษาจัดทำโครงสร้างบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา ๔.๓ กำหนดบทบาทหน้าที่ ภาระงานของคณะกรรมการ	- โรงเรียนมีระบบโครงสร้างในการบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา

การป้องกัน	แนวปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
	๔.๔ จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานของคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา ๔.๕ ประสานความร่วมมือของคณะกรรมการภาคีเครือข่าย และหน่วยงานต้นสังกัด	
๕) การจัดทำข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัยสถานศึกษา	๕.๑ แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัยของสถานศึกษา ๕.๒ จัดหาเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ ๕.๓ เก็บรวบรวมข้อมูลอย่างครบถ้วนรอบด้าน ๕.๔ วิเคราะห์ข้อมูล จัดระบบหมวดหมู่สารสนเทศ ๕.๕ จัดทำรายงานระบบข้อมูลสารสนเทศและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ	- โรงเรียนมีระบบข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัยสถานศึกษา
๖) การสร้างการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย	๖.๑ ประสานความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมในพื้นที่และภาคส่วนต่าง ๆ ๖.๒ มีการประชุมวางแผนเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษาร่วมกัน ๖.๓ มีกิจกรรมการดำเนินงานในการเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษา ๖.๔ มีการประเมินผลร่วมกัน ๖.๕ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความร่วมมือ ๖.๖ มีการยกย่องชมเชยเครือข่ายภาคีความร่วมมือ	- โรงเรียนมีเครือข่ายความร่วมมือความปลอดภัย อย่างน้อย ๕ เครือข่าย
๗) การจัดระบบช่องทางการสื่อสารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา	๗.๑ แต่งตั้งคณะทำงานด้านการสื่อสารประชาสัมพันธ์องค์กร ๗.๒ กำหนดรูปแบบการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ที่ครอบคลุมทั้ง ๓ ช่องทางประกอบด้วย ๑) On Ground ได้แก่ การจัดป้ายนิทรรศการ จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรม รั น ร ง ค์ ใน ว น ส ำ ค ญ ต ำ ง ๆ ๒) On Line ได้แก่ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทางสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น Facebook, Line, เว็บไซต์โรงเรียน เป็นต้น ๓) On Air ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ผ่านระบบเสียงตามสาย ทั้งในสถานศึกษาและชุมชน	- โรงเรียนมีช่องทางการสื่อสารอย่างน้อย ๓ ช่องทาง

การป้องกัน	แนวปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
	๓) On Air ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ผ่านระบบเสียงตามสาย ทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๗.๓ ปรับรูปแบบระบบช่องทางการสื่อสารด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทและสภาพการณ์ของสถานศึกษา	
๘) การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	๘.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับสถานศึกษา ๘.๒ คัดกรองนักเรียนแยกเป็น ๓ กลุ่มได้อย่างชัดเจน ประกอบด้วย กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา ๘.๓ เก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคลด้วยเครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสม เช่น การเยี่ยมบ้านนักเรียน การสอบถาม การสัมภาษณ์ เป็นต้น ๘.๔ จัดกิจกรรมสำหรับเด็กกลุ่มต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ดังนี้ - กลุ่มปกติ จัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถตามปกติ - กลุ่มเสี่ยง จัดกิจกรรมป้องกันปัญหา - กลุ่มมีปัญหา จัดกิจกรรมแก้ปัญห และระบบส่งต่อ ๘.๕ สรุป รายงานผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	- โรงเรียนมีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
๙) การประเมินนักเรียนรายบุคคลด้านร่างกาย จิตใจ สังคม สติปัญญา และความต้องการ	๙.๑ มอบหมายให้ครูประจำชั้น มีหน้าที่ในการประเมินนักเรียนรายบุคคล ๙.๒ จัดทำเครื่องมือวัดและประเมินนักเรียนรายบุคคลที่ครอบคลุมทุกด้าน ๙.๓ ครูประจำชั้นดำเนินการประเมินนักเรียนรายบุคคล ๙.๔ จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ รายงานผลการประเมินนักเรียนรายบุคคล	- นักเรียนโรงเรียนบ้านคลองแรดทุกคนได้รับการประเมินอย่างรอบด้าน

๒. การปลูกฝัง

การป้องกัน	แนวปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
๑) การสร้างจิตสำนึกความตระหนักการรับรู้และความเข้าใจด้านความปลอดภัยให้แก่ตนเองผู้อื่นและสังคม	๑.๑ สำรวจข้อมูลด้านความปลอดภัยสถานศึกษา ๑.๒ จัดลำดับความรุนแรง เร่งด่วนของความปลอดภัยสถานศึกษา ๑.๓ ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยเพิ่มเนื้อหาด้านความปลอดภัยสถานศึกษาที่สอดคล้องกับความรุนแรง เร่งด่วน ๑.๔ จัดทำคู่มือ/แนวทางว่าด้วยความปลอดภัยในสถานศึกษา ๑.๕ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการด้านความปลอดภัยของสถานศึกษา ให้แก่ ครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียน ๑.๖ จัดทำศูนย์บริการสื่อด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อการศึกษาคนคว่าเพิ่มเติม	- โรงเรียนมีหลักสูตรความปลอดภัยสถานศึกษา
๒) การจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยให้นักเรียนครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้ปกครอง	๒.๑ ประชุมครู และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อชี้แจงแนวทางเกี่ยวกับความปลอดภัยสถานศึกษา ๒.๒ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยบูรณาการเนื้อหาความปลอดภัยสถานศึกษาในรายวิชาต่างๆ ๒.๓ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและชุมชน ๒.๔ จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องความปลอดภัยสถานศึกษาผ่านกิจกรรม Classroom meeting ระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง	- โรงเรียนมีกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยสถานศึกษาให้นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง
๓) การจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะประสบการณ์และสมรรถนะด้านความปลอดภัยให้นักเรียน	๓.๑ จัดกิจกรรมเสริมทักษะประสบการณ์ที่เน้นการลงมือปฏิบัติที่เชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิตประจำวันให้แก่ เช่น การปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ๓.๒ กิจกรรมจัดกิจกรรมสอดแทรกด้านความปลอดภัยสถานศึกษาในกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ	- โรงเรียนมีกิจกรรมเสริมทักษะประสบการณ์ และสมรรถนะด้านความปลอดภัยให้นักเรียน

๓. การปราบปราม

การป้องกัน	แนวปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
๑) การจัดการแก้ไขปัญหากรณีเกิดเหตุความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑.๑ กำหนดแนวทางปฏิบัติการจัดการหรือการระงับเหตุการณ์ช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษาและสร้างการรับรู้ร่วมกันทุกภาคส่วน ๑.๒ เตรียมบุคลากร และเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ที่พร้อมรับสถานการณ์ ๑.๓ ติดตั้งระบบเตือนภัย เช่น กล้องวงจรปิด สามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ ๑.๕ ซ่อมระงับเหตุอย่างต่อเนื่อง เช่น การดับเพลิงการซ่อมหนีไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น ๑.๖ ประสานงานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๑.๗ ส่งต่อผู้ประสบเหตุเพื่อให้ได้รับการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ ๑.๘ กำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน	- โรงเรียนมีระบบการแก้ปัญหาด้านความปลอดภัยสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
๒) การช่วยเหลือ เยียวยาฟื้นฟูจิตใจ บุคคลผู้ประสบเหตุความไม่ปลอดภัย	๒.๑ จัดทำข้อมูลบุคคลและหน่วยงานในพื้นที่ตั้งของสถานศึกษาที่สามารถติดต่อ ประสานงาน และให้การช่วยเหลือ เยียวยา ฟื้นฟู จิตใจได้อย่างรวดเร็วทันทางที่ ๒.๒ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟูและให้คำปรึกษา โดยการมีส่วนร่วมของเครือข่ายต่างๆ ๒.๓ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการช่วยเหลือที่เหมาะสม ๒.๔ ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมหน่วยงานองค์กร เพื่อให้การช่วยเหลือ เยียวยา ฟื้นฟู ๒.๕ จัดระบบประกันภัยรายบุคคลหรือรายกลุ่มที่สามารถให้การคุ้มครองสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ๒.๖ สร้างขวัญกำลังใจ โดยการติดตาม เยี่ยมเยียนอย่างสม่ำเสมอ	- โรงเรียนมีระบบการช่วยเหลือ เยียวยา ฟื้นฟูจิตใจ ผู้ประสบเหตุความไม่ปลอดภัย

การป้องกัน	แนวปฏิบัติ	ตัวชี้วัด
๓) ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย	๓.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการด้านกฎหมายให้ผู้ประสบเหตุได้รับความคุ้มครองตามที่กฎหมายกำหนด ๓.๒ รายงานเหตุการณ์ต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยงานต้นสังกัด ๓.๓ ดำเนินคดี จำแนกประเภทของเหตุที่เกิดขึ้นติดต่อประสานงานผู้ปกครองเพื่อดำเนินการหรือดำเนินการแทนผู้ปกครอง ๓.๔ ให้การคุ้มครองนักเรียนให้อยู่ในความปลอดภัย	- ผู้ประสบเหตุทุกคนได้รับการคุ้มครองตามที่กฎหมายกำหนด

แนวทางการปฏิบัติขอข่วยความปลอดภัยสถานศึกษา

ขอข่วยความปลอดภัยสถานศึกษาจำแนกเป็น ๔ กลุ่มภัย โดยมีการดำเนินงานความปลอดภัยสถานศึกษาตามมาตรการ ๓ บ ได้แก่ การป้องกัน การปลูกฝัง และการปราบปราม ซึ่งในแต่ละมาตรการมีแนวปฏิบัติตามรายละเอียด ดังนี้

๑. ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์(Violence)

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๑)การลงละเมิดทางเพศ	๑) สํารวจนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยง ๒) เฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และพัฒนาพื้นที่เสี่ยงให้ปลอดภัย ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๔) จัดระบบการสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลด้านพฤติกรรมนักเรียนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน	๑) จัดกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง ๒) จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต ๓) ฝึกทักษะการปฏิเสธและการเอาตัวรอดในสถานการณ์ต่าง ๆ	๑) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ช่องทางในการขอความช่วยเหลือ ๒) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน ที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๓) แต่งตั้งคณะทำงานด้านกฎหมายเพื่อให้ความช่วยเหลือ ๔) ประสานภาคีเครือข่ายเพื่อการส่งต่อที่เหมาะสม
๒)การทะเลาะวิวาท	๑) จัดทำระเบียบในการประพฤติปฏิบัติตนในสถานศึกษา	๑) ให้ความรู้เรื่องการอยู่ร่วมกันในสังคม และผลกระทบที่เกิดจากการทะเลาะวิวาท	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
	๒) ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจในการปฏิบัติตนตามระเบียบ ๓) เผื่อระวัง สังเกตพฤติกรรมทั้งในระดับชั้นเรียนสถานศึกษา และชุมชน ๔) สร้างเครือข่ายเผื่อระวังในสถานศึกษาและชุมชน ๕) จัดระบบติดตามสื่อสารเพื่อติดตามพฤติกรรมนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคม ๓) จัดเวทีกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถอย่างเหมาะสม	๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบ กฎหมาย โดยเน้นการไกล่เกลี่ย ประนีประนอม ตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก
๓) การกลั่นแกล้งรังแก	๑) สำรวจนักเรียนกลุ่มเสี่ยงทั้งกลุ่มผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ๒) จัดทำระเบียบข้อตกลงร่วมกัน ทั้งในระดับชั้นเรียนและระดับโรงเรียน ๓) สร้างเครือข่ายเผื่อระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๔) จัดระบบการสื่อสารและเผื่อระวังช่องทางการสื่อสารที่ทำให้เกิดการกลั่นแกล้งรังแก เพื่อติดตามพฤติกรรมนักเรียน	๑) ให้ความรู้ความเข้าใจการกลั่นแกล้งรังแกทักษะชีวิตและหลักในการอยู่ร่วมกันในสังคม ๒) จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ๓) จัดเวทีให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถอย่างเหมาะสม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อ ระวังเหตุ ทั้งในระดับชั้นเรียน ๒) สถานศึกษา และชุมชน ๓) ดำเนินการเอาโทษตาม ระเบียบข้อตกลง โดยเน้นการไกล่เกลี่ย ประนีประนอม ตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก ๔) ติดตาม เยี่ยมเยือนให้ กำลังใจผู้ถูกกระทำ และสร้าง ความเข้าใจกับผู้กระทำ
๔) การชุมนุมประท้วงและการจลาจล	๑) สำรวจนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) เผื่อระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และพัฒนาพื้นที่เสี่ยงให้ปลอดภัย	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบกฎหมาย สิทธิ และหน้าที่พลเมือง ๒) สร้างองค์ความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการ	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อ ระวังเหตุ ทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๓) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย โดย

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
	๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน ๔) จัดระบบการสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลด้านพฤติกรรม นักเรียนทั้งในสถานศึกษาและ ชุมชน	ชุมชนประหวังและการจลาจล ๓) จัดกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์อย่างสม่ำเสมอ ๔) จัดกิจกรรมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องร่วมกับผู้ปกครอง ชุมชนในโอกาสที่เหมาะสม	เน้นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก
๕)การก่อวินาศกรรม	๑) สํารวจนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) เฝ้าระวังสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งใน สถานศึกษาและในชุมชน ๔) จัดระบบการสื่อสารเพื่อ รับส่งข้อมูลด้านพฤติกรรม นักเรียนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการก่อวินาศกรรม ๒) จัดกิจกรรมสร้างทัศนคติที่ ถูกต้องร่วมกับผู้ปกครอง ชุมชนในโอกาสที่เหมาะสม ๓) จัดเวทีให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถอย่างเหมาะสม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษา และชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมี ส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบ กฎหมาย โดยเน้นการไกล่เกลี่ยประนีประนอม ตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก
๖)การระเบิด	๑) สํารวจนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) สํารวจข้อมูลแหล่งที่มาของวัตถุประกอบระเบิด ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งใน สถานศึกษาและชุมชน ๔) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อ ติดตามพฤติกรรมนักเรียน	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการใช้ระเบิด ๒) จัดกิจกรรมสร้างทัศนคติที่ ถูกต้องร่วมกับผู้ปกครอง ชุมชน ในโอกาสที่เหมาะสม ๓) จัดเวทีให้นักเรียนได้แสดง ออกออกตามความสามารถอย่างเหมาะสม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษา และชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมี ส่วนร่วม เพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบ กฎหมาย โดยเน้นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๗) สารเคมีและวัตถุอันตราย	๑) จัดทำมาตรการและแนวปฏิบัติในการดำเนินการลด ละ เลิกการใช้สารเคมีและวัตถุอันตราย ๒) จัดสถานที่ในการจัดเก็บ สารเคมีและวัตถุอันตรายให้มิดชิด ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังการใช้สารเคมีและวัตถุอันตรายทั้งในสถานศึกษาและชุมชน	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากการใช้ สารเคมีและวัตถุอันตราย ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการนํ้าหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต ๓) จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานที่จริงในพื้นที่	๑) ติดตามประสานงานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๒) ดำเนินการตามมาตรการ และข้อตกลงที่กำหนดร่วมกัน
๘) การล่อลวงลักพาตัว	๑) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) จัดระบบการติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรมนักเรียน ผู้ใกล้ชิด และบุคคลภายนอก ๓) จัดทำข้อมูลช่องทางขอความช่วยเหลือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนและชุมชน	๑) การจัดกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง ๒) จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตอย่างรอบด้าน ทักษะการปฏิเสธ และการเอาตัวรอดในสถานการณ์ต่าง ๆ	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน ที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) แต่งตั้งคณะทำงานด้านกฎหมายเพื่อให้ความช่วยเหลือ ๓) ประสานภาคีเครือข่ายเพื่อร่วมแก้ปัญหา
	ใกล้ชิด และบุคคลภายนอก ๓) จัดทำข้อมูลช่องทางขอความช่วยเหลือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	๓) ฝึกทักษะการปฏิเสธและการเอาตัวรอดในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนและชุมชน	๒) แต่งตั้งคณะทำงานด้านกฎหมายเพื่อให้ความช่วยเหลือ

๒. ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ (Accident)

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๑) ภัยธรรมชาติ	๑) สำรวจข้อมูลความเสี่ยงที่เกิดจากภัยธรรมชาติ ๒) จัดทำแผนป้องกันภัยทางธรรมชาติ ๓) จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการป้องกันภัยธรรมชาติ ๔) ชักซ้อมการเผชิญเหตุภัยธรรมชาติ	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากธรรมชาติรูปแบบต่าง ๆ ๒) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการเผชิญปัญหาภัยธรรมชาติ ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน ที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) ติดต่อสื่อสารเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมให้ความช่วยเหลือและแก้ปัญหา ๓) ประสานงานหน่วยงานองค์กร เพื่อให้ความช่วยเหลือเยียวยา และฟื้นฟูจิตใจ
๒) ภัยจากอาคารเรียน สิ่งก่อสร้าง	๑) สำรวจสภาพของอาคารเรียน อาคารประกอบและสิ่งก่อสร้าง ๒) ซ่อมแซมส่วนประกอบของอาคารและอุปกรณ์ติดตั้งต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย ๓) จัดทำป้ายข้อควรระวังและติดป้ายสัญลักษณ์ในจุดอันตรายอาคาร หรือพื้นที่ที่ไม่แข็งแรง และมีความเสี่ยง ๔) ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนหลีกเลี่ยงการเข้าพื้นที่เสี่ยงอย่างต่อเนื่อง ๕) จัดให้มีแผนการป้องกันและการเคลื่อนย้ายในกรณีเหตุฉุกเฉิน	๑) สร้างความตระหนักและให้ความรู้ความเข้าใจถึงหลักการสร้างความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตแก่นักเรียนและบุคลากร ๒) ฝึกทักษะการสังเกตและหลีกเลี่ยงพื้นที่เสี่ยง ๓) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการเอาตัวรอดเมื่อประสบภัยจากอาคารเรียน และสิ่งก่อสร้าง	๑) แต่งตั้งบุคลากรดูแลและรับผิดชอบด้านอาคารสถานที่ ๒) สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมและดำเนินการช่วยเหลือและแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ๓) ประสานงานหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อให้ความช่วยเหลือ ๔) จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเพื่อการช่วยเหลือ

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๓) ภัยจากยานพาหนะ	๑) สํารวจข้อมูลยานพาหนะในสถานศึกษา ๒) จัดระบบสัญญาณจราจรในสถานศึกษาสำหรับยานพาหนะประเภทต่างๆ และสำหรับการเดินเท้า ๓) จัดทำแผนให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยจากยานพาหนะ ๔) จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเพื่อการช่วยเหลือ ๕) ส่งเสริมสนับสนุนการประกันภัยประกันอุบัติเหตุ	๑) จัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องการใช้รถใช้ถนน และเครื่องหมายจราจร ๒) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อประสบภัยจากยานพาหนะ ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการปฏิบัติตามกฎจราจร	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน ที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) ติดตามสื่อสารเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมให้ความช่วยเหลือ และแก้ปัญหา ๓) ประสานงานหน่วยงานองค์กร เพื่อให้ความช่วยเหลือ เยียวยา และฟื้นฟูจิตใจ
๔) ภัยจากการจัดกิจกรรม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานประเมินความเสี่ยงในการจัดกิจกรรม ต่าง ๆ ๒) จัดแยกกิจกรรมตามระดับ ความเสี่ยง ๓) เสนอแนะแนวทางในการป้องกันความเสี่ยงในกิจกรรม ต่าง ๆ	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้ปลอดภัย ๒) ฝึกทักษะการเลือกปฏิบัติ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับตนเอง ๓) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการให้ความช่วยเหลือเมื่อประสบภัย จากการปฏิบัติ	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน ที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) ติดตามสื่อสารเครือข่ายการมีส่วนร่วม เพื่อร่วมให้ความช่วยเหลือและแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการส่งต่อเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ
๕) ภัยจากเครื่องมืออุปกรณ์	๑) สํารวจข้อมูลเครื่องมืออุปกรณ์ จัดแยกส่วนที่ชำรุด และส่วนที่ใช้งานได้ ๒) จัดทำคู่มือหรือแนวทางปฏิบัติหรือระเบียบในการใช้ ห้องปฏิบัติการ การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ให้ปลอดภัย	๑) จัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจหลักการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ให้ปลอดภัย ๒) ฝึกทักษะการใช้ การบำรุงรักษา การจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน ที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) ประสานเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อให้ความช่วยเหลือ ๓) ดำเนินการส่งต่อเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
	๓) จัดทำและติดป้ายสัญลักษณ์ เกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากอุปกรณ์และเครื่องมือไว้อย่างชัดเจน ๓) ดำเนินการซ่อมแซมบำรุงรักษาและการจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ ให้เป็นระบบ	๓) จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกในคุณค่าของเครื่องมือ อุปกรณ์	

๓. ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ (Right)

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๑)การถูกลดละเลยทอดทิ้ง	๑) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒)จัดระบบการติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรมนักเรียน และผู้ใกล้ชิด ๓) จัดทำข้อมูลช่องทางขอความช่วยเหลือหรือเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนและชุมชน	๑) จัดกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง ๒) จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตอย่างรอบด้าน ๓) ฝึกทักษะการปฏิเสธการ เอาตัวรอด และการขอความช่วยเหลือ	๑) แต่งตั้งคณะทำงานในความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย ๓)ประสานภาคีเครือข่ายร่วมแก้ปัญหา ๔) ติดตามเยี่ยมเยียนให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ
๒)การคุกคามทางเพศ	๑) สํารวจนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและพื้นที่เป็นจุดเสี่ยง ๒) เฝ้าระวัง สังเกตพฤติกรรมนักเรียน และพัฒนาพื้นที่เสี่ยงให้ปลอดภัย ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งใน สถานศึกษาและในชุมชน	๑)จัดกิจกรรมส่งเสริมความตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเอง ๒) จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตรอบด้าน ๓) ฝึกทักษะการปฏิเสธการ เอา ตัว รอด ใน สถานการณ์ต่าง ๆ	๑)เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ช่องทางในการขอความช่วยเหลือ ๒) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๓) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือด้าน

ประเภทภัย	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
	๔) จัดระบบการสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลด้านพฤติกรรมนักเรียนทั้งในสถานศึกษาและชุมชน		กฎหมาย ๔) ประสานภาคีเครือข่ายเพื่อการส่งต่อที่เหมาะสม ๕) สร้างขวัญกำลังใจโดยการติดตามเยี่ยมเยียนอย่างสม่ำเสมอ
๓) การไม่ได้รับความเป็นธรรมจากสังคม	๑) สำรวจข้อมูลนักเรียนรายคน ๒) วิเคราะห์สภาพปัญหาความต้องการความขาดแคลนของนักเรียนรายคน ๓) จัดทำแผนให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่ตามความขาดแคลน ๔) สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อประสานความช่วยเหลือ	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคม ๒) บริการให้คำปรึกษาสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในความเสมอภาค เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกัน	๑) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๒) ประสานภาคีเครือข่ายเพื่อร่วมแก้ปัญหาติดตามเยี่ยมเยียนให้กำลังใจอย่างสม่ำเสมอ

๔. ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาพทางกายและจิตใจ (Unhealthiness)

ปัญหาที่พบ	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๑) ภาวะจิตเวช	๑) สำรวจข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) ติดต่อประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อประเมินภาวะจิตการสอนพิเศษรายคน ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง	๑) จัดกิจกรรมส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียน ๒) จัดเวทีให้นักเรียนได้แสดงออกตามความสามารถ ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบกฎหมายโดยเน้นการไกล่เกลี่ยประนีประนอมตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก ๔) ประสานการส่งต่อเพื่อให้ความช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ

ปัญหาที่พบ	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
๒) ติดเกม	๑) สํารวจข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) สํารวจข้อมูลพื้นที่แหล่งให้บริการร้านเกม ๓) กำหนดข้อตกลงเพื่อปฏิบัติร่วมกันหรือจัดทำระเบียบสถานศึกษาว่าด้วยความประพฤติ นักเรียนเพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงที่กำหนด ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงประโยชน์และโทษของการเล่นเกมและผลกระทบที่เกิดจากการติดเกม ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ๓) จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนองต่อความสนใจของนักเรียนอย่างหลากหลาย	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษา และชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อร่วมแก้ปัญหา นักเรียนเรื่องการเล่นเกม ในการกำกับดูแลติดตามพฤติกรรมของนักเรียนขณะใช้ชีวิตอยู่ที่บ้าน ๓) ดำเนินการเอาผิดตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ร่วมกัน ๔) ติดตามเยี่ยมเยียนเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ
๓) ยาเสพติด	๑) สํารวจข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ๒) วิเคราะห์นักเรียนรายบุคคล ๓) กำหนดข้อตกลงเพื่อปฏิบัติร่วมกัน ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงโทษภัยและผลกระทบของการติดยาเสพติด ๒) จัดกิจกรรมต่อต้านยาเสพติดในวันสำคัญต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษา และชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามระเบียบ กฎหมาย โดยเน้นการไกล่เกลี่ย ประนีประนอมตามมาตรการจากเบาไปหาหนัก
๔) โรคระบาดในมนุษย์	๑) สํารวจข้อมูลด้านสุขภาพของนักเรียนรายคนและบุคคลใกล้ชิด ๒) จัดทำแผนในการป้องกันโรคระบาดในมนุษย์ ๓) บริการวัสดุอุปกรณ์	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคระบาดในมนุษย์ ๒) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยจากโรคระบาดในมนุษย์	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามมาตร

ปัญหาที่พบ	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
	ในการป้องกันโรคระบาด ในมนุษย์ ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้า ระวังทั้งในสถานศึกษา และชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสาร เพื่อติดตามข้อมูลด้านสุข ภาพอย่างต่อเนื่อง	๓) จัดกิจกรรมสร้างจิต สำนึกในความรับผิดชอบ ต่อตนเองและสังคม	การที่กฎหมายกำหนด ๔) ประสานการส่งต่อ เพื่อให้ความช่วยเหลือที่มี ประสิทธิภาพ
๕) ภัยไซเบอร์	๑) สำรวจข้อมูลการใช้ งานระบบไซเบอร์ของ นักเรียนรายคน ๒) กำหนดข้อตกลงเพื่อ ปฏิบัติร่วมกัน ๓) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง ทั้งในสถานศึกษาและ ชุมชน ๔) จัดระบบติดต่อสื่อสาร เพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรม อย่าง ต่อเนื่อง	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงประโยชน์และโทษของ การใช้สื่อออนไลน์ที่ไม่พึง ประสงค์ในเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ผลกระทบที่ เกิดจากการใช้งาน ระบบไซเบอร์โดยขาด วิจารณญาณ ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริมการ คิด วิเคราะห์ และใช้เวลา ว่างให้เป็นประโยชน์ ๓) จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนองต่อความสนใจ ของนักเรียนอย่าง หลากหลาย	๑) แต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อระงับเหตุทั้งในสถาน ศึกษา และชุมชน ๒) ประสานเครือข่าย การมีส่วนร่วมผู้ปกครอง ในการ กำกับดูแล ติดตามพฤติกรรม ของ นักเรียนขณะใช้ชีวิตอยู่ที่ บ้านในการใช้เครือข่าย อินเทอร์เน็ตเพื่อร่วมแก้ ปัญหา ๓) ดำเนินการเอาผิด ตาม ข้อตกลงที่กำหนด ไว้ร่วมกัน ๔) ติดตามเยี่ยมเยียน เพื่อ สร้างขวัญกำลังใจ
๖) การพนัน	๑) สำรวจข้อมูลนักเรียน กลุ่มเสี่ยง ๒) สำรวจพื้นที่ที่เป็น แหล่งการพนัน ๓) กำหนดข้อตกลงเพื่อ ปฏิบัติ ร่วมกัน ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้า ระวังทั้งในสถานศึกษา และชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสาร เพื่อรับส่งข้อมูลพฤติกรรม อย่าง ต่อเนื่อง	๑) สร้างความรู้ ความ เข้าใจถึงผลกระทบที่เกิด จากการพนัน ๒) จัดกิจกรรมส่งเสริม การคิด วิเคราะห์ และใช้ เวลาว่างให้ เป็นประโยชน์ ๓) จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนองต่อความสนใจ ของนักเรียนอย่างหลากหลาย	๑) แต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อระงับเหตุทั้งในสถาน ศึกษา และชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการ มีส่วนร่วมผู้ปกครอง นักเรียน ช่วยดูแล นักเรียนเรื่องการเล่น การพนัน กำกับดูแล ติดตามพฤติกรรมของ นักเรียนขณะใช้ชีวิตอยู่ที่ บ้านเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการเอาผิด

ปัญหาที่พบ	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
			ตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ร่วมกัน ๔) ติดตามเยี่ยมเยียนเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ
๗)มลภาวะเป็นพิษ	๑) สำรวจข้อมูลพื้นที่ที่เกิดมลภาวะเป็นพิษในสถานศึกษาและชุมชน ๒) จัดทำป้ายสัญลักษณ์แสดงพื้นที่มลภาวะเป็นพิษ ๓) จัดทำแผนในการแก้ปัญหามลภาวะเป็นพิษร่วมกัน ๔) กำหนดข้อตกลงในการปฏิบัติร่วมกัน	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจถึงสาเหตุและผลกระทบที่เกิดจากมลภาวะเป็นพิษ ๒) จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการแก้ปัญหาและการลดมลภาวะเป็นพิษ ๓) จัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการลดมลพิษร่วมกับชุมชน	๑)แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษา และชุมชน ๒)ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓)ดำเนินการเอาผิดตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ร่วมกัน ๔) ติดตามเยี่ยมเยียนเพื่อ สร้างขวัญกำลังใจ
๘)โรคระบาดในสัตว์	๑)สำรวจข้อมูลสัตว์เลี้ยงของนักเรียนรายคน ๒) จัดทำแผนในการป้องกันโรคระบาดในสัตว์ ๓) บริการวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันโรคระบาดในสัตว์ ๔) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งในสถานศึกษาและชุมชน ๕) จัดระบบติดต่อสื่อสารเพื่อติดตามข้อมูลสัตว์เลี้ยงอย่างต่อเนื่อง	๑) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคระบาดในสัตว์ ๒) จัดกิจกรรมฝึกทักษะการปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยจากโรคระบาดในสัตว์ ๓) จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม	๑) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อระงับเหตุทั้งในสถานศึกษา และชุมชน ๒) ประสานเครือข่ายการมีส่วนร่วมเพื่อร่วมแก้ปัญหา ๓) ดำเนินการตามมาตรการที่กฎหมายกำหนด
๙)ภาวะทุพโภชนาการ	๑) การสำรวจและจัดกลุ่มนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีภาวะทุพโภชนาการ ๒) เสริมสร้างความร่วมมือ	๑) จัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านโภชนาการแก่นักเรียน ๒) จัดกิจกรรมออกกำลังกายและวิธีการรักษา	๑) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของทางในการขอความช่วยเหลือ ๒) แต่งตั้งคณะทำงานให้ความช่วยเหลือเร่งด่วน

ปัญหาที่พบ	แนวทางการปฏิบัติ		
	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
	ระหว่างโรงเรียน ครอบครัวชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ๓) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านโภชนาการแก่ผู้ปกครอง ๔) จัดทำฐานข้อมูลเพื่อตรวจสอบพัฒนาการและความก้าวหน้าในการลดภาวะทุพโภชนาการ ๕) จัดหาอุปกรณ์กีฬาให้เพียงพอ ๖) การดูแลอาหารกลางวันอาหารเสริม และอาหารว่างที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ	สุขภาพให้กับนักเรียน ๓) การบูรณาการความรู้ด้านโภชนาการในการจัดการเรียนการสอน	ที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ ๓) แต่งตั้งคณะทำงานกองทุนอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๔) ประสานภาคีเครือข่ายเพื่อการส่งต่อที่เหมาะสม

ส่วนที่ ๔

การติดต่อสื่อสาร

๑. ช่องทางการติดต่อสื่อสาร

Group Line

Facebook : โรงเรียนบ้านคลองแรด

เบอร์โทรศัพท์คณะทำงานในโรงเรียน

นายสุทธิพงษ์ สุคนธ์รัตน์

Tel : ๐๙๕-๔๑๐๘๕๗๘

นางสุนิศา ชูสว่าง

Tel : ๐๘๒-๒๘๘๓๔๘๒

นางสาวศิริภัสสร จิ๋ว

Tel : ๐๙๓-๗๕๖๑๘๘

นางสาวเบญจวรรณ บุญเกื้อ

Tel : ๐๙๓๖๖๘๓๓๔

นางสาวชามูรา หมาดบากา

Tel : ๐๘๕-๐๗๙๓๔๔๓

นางสาววันดี ใจเที่ยง

Tel : ๐๘๑-๐๙๑๖๘๐๐

นายวิระพงศ์ กงแก้ว

Tel : ๐๙๘-๒๑๘๗๘๑๙

ตำแหน่ง...ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองแรด

ตำแหน่ง...ครูโรงเรียนบ้านคลองแรด

ตำแหน่ง...ครูโรงเรียนบ้านคลองแรด

ตำแหน่ง...ครูโรงเรียนบ้านคลองแรด

ตำแหน่ง...ครูโรงเรียนบ้านคลองแรด

ตำแหน่ง...ครูโรงเรียนบ้านคลองแรด

ตำแหน่ง...ครูโรงเรียนบ้านคลองแรด

ติดต่อด้วยตนเอง : โรงเรียนบ้านคลองแรด หมู่ ๗ ถนนเพชรเกษม ตำบลคลองพน อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่

๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

☆สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

นายสมชาติ ไกรแก้ว ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่

อีเมลล์ : somchartkraib2๕๐๗@gmail.com

เบอร์โทรศัพท์ : ๐๙๙๔๖๔๕๑๙๙

ถนนกระบี่ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง ๘๑๐๐๐ ๐๗๕-๖๑๑๑๘๒

☆โรงพยาบาลคลองท่อม

๗๙ หมู่ ๙ ตำบลคลองท่อมใต้ อำเภอกลองท่อม จังหวัดกระบี่ รหัสไปรษณีย์ ๘๑๑๒๐

เบอร์โทรศัพท์ ๐๗๕-๗๐๒๗๖๖-๗๖๗

ktthos@gmail.com

อุบัติเหตุฉุกเฉิน ๑๖๖๙

☆สถานีตำรวจภูธรทรายขาว

๑๔๐ ถนน ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๒ ตำบล ทรายขาว อำเภอ คลองท่อม กระบี่ ๘๑๑๙๐

โทร. ๐๗๕-๖๙๙๒๑๑ โทร. (+๖๖) ๗๕๖๑๒๐๑๑

☆สถานีอนามัยเฉลิมพระเกียรติคลองพน

๐๗๕-๖๔๑๕๐๓

อีเมล : puno๘๑๗๘๘๒๙๑๖@gmail.com

ที่อยู่ ๑๕๐ หมู่ ๑ ถนนเพชรเกษม ตำบลคลองพน อำเภอกลองท่อม จังหวัดกระบี่, ๘๑๑๗๐, Thailand

☆สำนักงานเทศบาลตำบลคลองพนพัฒนา

เลขที่ ๒๙/๔ หมู่ที่ ๔

ตำบลคลองพน อำเภอกลองท่อม จังหวัด กระบี่ ๘๑๑๙๐

โทรศัพท์ ๐-๗๕๖๕-๖๙๔๑

โทรสาร ๐-๗๕๖๕-๖๙๔๒

ติดต่อสอบถาม : admin@kongphonphat.go.th

งานสารบรรณ : saraban@kongphonphat.go.th

ส่วนที่ ๕

การกำกับ ติดตาม ประเมินผล

โรงเรียนการดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานความปลอดภัยของโรงเรียนโดยการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายตามแนวดำเนินการมาตรการแนวทางปฏิบัติโดยยึดตัวชี้วัดในการดำเนินการ ใน ทุกประเด็น มีการจัดทำเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และประเมินผล ที่มีคุณภาพและครอบคลุม มีการจัดทำ แผนการกำกับ ติดตาม และประเมินผล กำหนดปฏิทินดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยดำเนินการ ดังนี้

- ๑) แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- ๒) ศึกษาแนวดำเนินการมาตรการแนวทางการปฏิบัติและตัวชี้วัดการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา
 - ๓) จัดทำแผนการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา
 - ๔) กำหนดปฏิทินในการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา อย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง
 - ๕) จัดทำเครื่องมือในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดในการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา
 - ๖) ดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผล การดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา
 - ๗) สรุปผลการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษา ให้ข้อเสนอแนะประเด็นที่เป็นจุดเด่น จุดควรพัฒนาพร้อมแนวทางในการพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป
 - ๘) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานความปลอดภัยของสถานศึกษาในช่องทางที่หลากหลาย

แผนความปลอดภัย ในโรงเรียนบ้านคลองแรด

โรงเรียนบ้านคลองแรด
อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ